

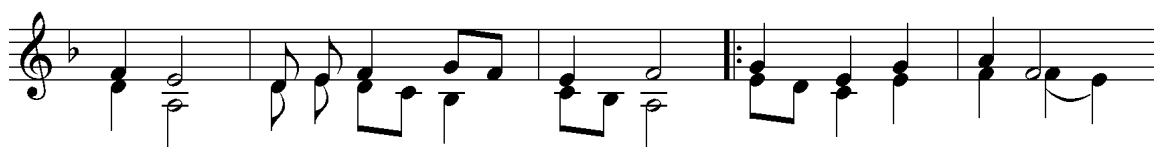
0006. Grzechem Adama

t.: F. Karpiński, XVIII w.

m.: Klon.

1. Grze - chem A - da - ma lu - dzie u - wi - kła - ni, Wy - gna - ni
2. Błą - kał się czło - wiek wśród o - kro - pnej no - cy, Bo - lał i
3. O - na po - ko - rą i o - czy skrom - ny - mi Bo - ga sa -

1. z ra - ju, wo - ła - li z ot - chła - ni. "Spuć - cie, nie - bio - sa,
2. nikt go nie wspo - mógł w nie - mo - cy, Póki nie przy - szła wie -
3. me - go ścią - gne - ła ku zie - mi: Że, któ - re - go świat

1. deszcz na ziemskie ni - wy I niech z o - bło - ków zstą - pi Spra - wie - dli - wy".
2. wie - ka - mi żą - da - na, Z judz - kiej kra - i - ny Dzie - ci - na wy - bra - na.
3. nie ob - jął wiel - kość - ci, Te - go Dzie - wi - cze zam - knę - ły wnę - trzość - ci.

ks. J. Siedlecki, Śpiewnik kościelny